

כס"ד

חומת עדתנו

|| יו"ל ע"י חברי הנהלת העדה החרדית || שנה ד' || גליון נ"א || חג הסוכות תשפ"ז || פקס: 077-444-8435 ||

בשער החומה || דבר הגליון ||

מ עשי'ה משעשעת מתהלכת, יש שמספרים אותה על אותו 'פישל' האגדי, ויש שיטענו כי מדובר דווקא על 'זונדל' הלא-יוצלה.

כך או כך, הסיפור מתאר כיצד אותו שלומיאל נשלח פעם בשליחותו של המלך לנהל מושא ומתן אצל מדינה שְכְנָה, תוך אוהרות חוזרות ונשנות לבלי יתערב ויהמר עם אנשי אותה מדינה בשופו"א, כשבסיומו המוצלח של המו"מ טענו לעומתו שרי אותה המדינה כי חבל ששלימותו של שליח כה מוצלח ומוכשר תיפגם מחמת מום מולד מכוער בגבו – כפי שמספרים השמועות.

הלה התקומם להגן על עצמו ולהזים את השמועה המכפישת שלא היתה ולא נבראה, כאשר הצד השני הרגיעו שאין טעם להכחיש את הידוע לכול, אולם אל לו להיפגע כי פקחותו וחכמתו מחפים על המום, הלה לא יכול היה להבליג בעיקר לנוכח בטחונו המופלג של בר-שיחו בנכונותה של אותה שמועה.

עם התלקחות הויכוח על אמיתותה של המציאות, גילה את דעתו כי הוא מוכן להתערב תמורת סכום של עשרת אלפים כיכר כסף טבין ותקילין אם יוכח שהשמועה נכונה, ואם לאו הרי שהוא ישקול את הכסף לידו, שישמש כתמורה על עלבון השווא.

לא יצתה אותה שעה עד שאיש ריבו שקל את מלוא הסכום לידו של השליח כשהוא מתנצל ומודה בתבוסתו – אחרי שכאשר חשף אותו שליח את גבו הוכח מעבר לכל ספק כי אך שמועת זדון היא זו. אולם כשהלה הגיע למלך והעניק לו כתשורה את כסף ההימור, התחיל המלך תולש בשערות ראשו, על הפסדו בהימור של עשרת מליון זהובים אם יצליחו שרי אותה מדינה להעמיד את שליחו האישי של המלך לבזיון ולקלס לעין כל – חשוף במערומויו...

סיפור ידוע ומוכר.

מה שלא ידוע, שיש לאותו סיפור המשך.

אחד מהשרים שנכח באותו מעשה, ראה מעשה ולמד לקח.

ולמים עם הפיכת המלוכה והקמת השלטון הקומוניסטי, עלה אותו שר לגדולה ונתמנה לקצין חקירות במערכת המשפט בברית המועצות, וכה מתואר המשכו של הסיפור:

השמש הישיש שהובא בידי השוטר הישר מביהכנ"ס המרכזי במוסקבה עמד מול קצין החקירות חִמור הֶסְבֵר – בארשת שְלָווֹה שהרגיזה את החוקר הקומוניסט עוד יותר, כאשר השוטר עמד לידו דרוך ומוכן לכל הוראה שתצא מפי הקצין.

– מהיכן אתה מתפרנס אם אתה כל היום מסתובב ב'סינגוגה' ומסדר ספרים? וודאי יש לך איזשהם קרנות סמויים אשר החזקתם. היא חתירה 'קונטרבולציונרית' מובהקת נגד המשטר – צרח החוקר.

השמש הישיש הביט אל החוקר באדישות והשיב לו ברוגע:

– מנין אני מתפרנס? שאלת, אני מתפרנס מ'הימורים'!

– ממה?

– מ'הימורים'!

המשך בעמוד ו'

על הפרק ||

למען ידעו דורותיכם

מלחמה, בקל יוכלו לבוא לידידה כזו, ואל יפלא בעיניך הקורא הנעים, כי הרי כל הקהילות החרדיות מקורם בשורשם טהור היה, אלא שבמשך השנים עם השתייכותם עם הציונים ע"י נטילת כספים וכד', הפכו לחלק בלתי נפרד מהמדינה והיום הם המשבחים והמפארים אותם, ואף שהם עצמם מוכים ומורטים בהם לא די שלא יברחו מהם אלא אף סוגדים וחוזרים אליהם, אוי לאותה בושה!

הרי לנו ששיון חומר האיסור לכל שייכות עמם אינו דבר של מה בכך, צאו וראו, כי כאלה אשר זקניהם מסרו נפשם נגד החינוך הכפרי, רבים מהם שולחים היום למוסדות שאינם עטה"ק, או כאלה שלא נודקו להם כלל, מבניהם שנוטלים כספים ושטחים וכו', אין זה שלא היה אמת בתבערת יקוד אש קודש שלהם, אלא שלא שינו זאת היטב באוני בנם וכן בנם.

פרטי האיסורים והנימוקים והראיות אפשר לעיין בפס"ד מרן הגר"ר בענגיס ובית דינו משנת תש"ט, והקו"ק שי"ל בשנים שאח"כ מרבני וחברי הביד"ץ נבג"מ, ומתמצית דבריהם: א) שאסור "להתחבר לרשעים", ורובא דמינכר של חברי הממשלה והעיריות הם מפירי והורסי התורה. ב) שכבר נאסר בבחירות לאסיפת הנבחרים "כאשר הנשים יכולות לבחור ולהיבחר" ע"י כל גדו"י ז"ל מדור הקודם כידוע. ג) ובפרט בימינו "שממנים עוקרי הדת לחוקק חוקים ולכפות תושבי ארה"ק כפי חשקם נגד התורה הקדושה".

רביה"ק מסאטמאר זי"ע מזהיר יותר מכך, "ואף אם יהיו כל חברי הממשלה כולם אהובים כולם ברורים אף כתנאים ואמוראים, מ"מ אם לוקחים הממשלה והחירות מעצמם טרם הגיע הזמן, הוי דחיקת הקץ שהיא כפירה בתוה"ק ובאמונה". (אותו ע"ו)

דברי חכם עדיף מנביא, כאשר חזה להיות: "מעתה נוכל להבין גודל האיסור לילך אל הבחירות, שמלבד מה שעוברים על לפני עור וכו', הבוחרים המה המביאים והגורמים לכל האיסורים שיש בהם ע"ז ומינות והעברה על השבועה לפני הקץ וכו', בזה עצמו הוא מודה בע"ז הטמאה הזו ונעשה ג"כ שותף באמצעות כל באי כוחו". (אות קמ"א)

את כל זה עלינו לשנן באוני צאצאינו השכם וחזור,

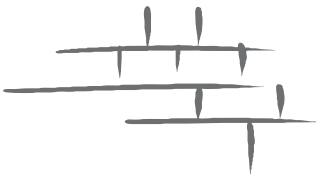
המשך בעמוד ה'

בימים אלו שוב רוח סערה מנשבת בחוצות, קוראת היא ליהודים יראים ושלמים להתחבר לרשעים ולצאת לבחור לכנסת המינים רח"ל, ואף שכל אחד שעיניו בשר לו, אף מי שאינו עמקן, רואה בחוש החורבן הנורא שהמיטו המתחנפים והמתחברים אף בממשלה שכולה שלהם ע"פ דעתם, הן בגזירות על הדת בויתורים הנוראים והן בשאר גזירות של ריקון הברכה והגשר-קריבות שבנו בינם לבין החילונים, ואף אם נאמר שלא היתה ידם במעל בדווקא, הרי שהעלו חרס בידם בגזירות הדת ובראשם גזירת גיוס בחורי ישראל לשמך הצבא שרצו לוותר כמעט הכל ועכ"פ לא הועילו מאומה והמצב נהיה חמור בהרבה, והרי גם לפי שיטתם שאינו עניין ממשלה אלא של משפטיהם, הרי כו"ע מודי שלא הועילו כלום.

והנה, בכל פעם ופעם ככלב ששב על קיאו, מבשרים גנבים שודדים נבמזים אלו על חוב קדוש וגזירת השעה, ואף כעת הגדילו לעשות בהשתמשם עם קול הקורא 'צבע שחור' שנוגע בדו"כ להציל מידי החוטפים, כעת זועקים חמס כי צריכים להציל את המצב, וכעת, ממש כעת, יביאו תשועה גדולה בכנפיהם, ממש כמחשבת המצריים שבהכאה הנוספת לצפרדע הגדולה היא תמות ותפסיק להשריץ.

חוב נורא הוא להוהיר גדולים על הקטנים לך עמי בוא בחדרך וסגור דלתין בעדך' להיזהר מהרוח הנושבת בחוצות על החוב קדוש שבדו מליבם, ואף כי לא חשיד כל בר בי רב דחד יומא, ובפרט אלו האמונים עלי תולע, דרכו הברורה של רביה"ק מסאטמאר זי"ע"א ובני העדה החרדית לדורותיהם אש יש בו שורש פורה ראש ולענה לאמר שח"ו צריך, אמנם בכל זאת הוא בירור באשר לפעולת הבחירה, וכמה מחובתינו ללמוד על בירורי האמונה הטהורה כפי שידוע מאמר הקאצקער זי"ע ודברים דומים מובאים מהרב מבריסק זי"ע בספר עקבתא דמשיחא: אם היהודי לא עושה לעצמו קידוש, כלומר לא מקדש את עצמו, הגוי עושה לו הבדלה. אבל אם היהודי עושה לעצמו הבדלה, הגוי מקדש אותו.

מחובתינו שאנו נבנה חומת חיץ בינינו לבין אותם תועים, לא משנאה מפלגתית, אלא מהבנה פנימית חדורה שאם לא נלמד את בנינו ובני בנינו קשת

אבל כבוד

בפטירתו וסילוקו של האב"ד גאון וצדיק לוחם מלחמת ה'הרה"צ רבי חיים יוסף גוטליב זצ"ל

"מאה שערים, תניח לי תפילין"

חומות הכלא לא הצליחו להפריד בינו לבין שאר היהודים, כאשר שם בתוך הכלא הצליח למצוא אצל כל אחד את הניצוץ היהודי, הוא היה הרב שלהם, הם לא ידעו את שמו והיו קוראים לו "מאה שערים" – "מאה שערים, תוכל להניח לי תפילין" "מאה שערים, תוכל לומר לי ווארט של חיווק", וכך בכח האמונה והשמחה ואהבת ישראל שבקרב היה מצליח להאיר בקרני אור גם את עומק החושך.

מעו יצא מחוק

בין כותלי הכלא זכה גם להקים מוסד על טהרת הקודש בעיר באר שבע וכך היה מעשה, בעת שישב בכלא נוצר קשר בינו לבין הרב שמעון אופק מבאר שבע, מי שהיה מגיע לסייע לעצורים חרדים באוכל כשר וצרכים נוספים, וממנו שמע שבכל באר שבע לא קיים אפי' מוסד אחד על טהרת הקודש, ואז פנה לרבי שמעון ואמר לו: "תפתחו תלמוד תורה, וכשאני יצא מבית הכלא אני יסייע לכם להשיג את הכסף" ומהבטחה זו נולד המוסד על טהרת הקודש בשם "באר יצחק" ואכן במשך שנים היה רבי חיים יוסף מכתת רגליו במסירות נפש למען המוסד על טהרת הקודש בעיר באר שבע.

היכי דמי מלחמה לה'

כאשר רבי חיים יוסף גורש לחו"ל על ידי הרשעים עלה אל מן הגאב"ד הגה"ק רבי משה אריה פריינד זצ"ל ושאלו איך אוכל לעזוב את ארץ הקודש, מה יהיה עם מלחמת ה' בעמלק נגד הפושעים ועוקרי הדת. ענה לו מרן זצ"ל: כי להיות בחו"ל ולהחזיק את החינוך על טהרת הקודש בארה"ק זה אותו "מלחמה לה'" ובכך התווה לו את דרכו ושליחותו לעשרות השנים הבאות.

אהבת ישראל

בד בבד עם מסירות נפשו לכל עניין שבקדושה היה מוסר נפשו להיטיב עם כל יהודי באשר הוא, היה מטה אוזן קשבת לכל לב נשבר, קטן כגדול, היה לו תמיד זמן בשביל השני להיטיב עמו בגשמיות ובפרט ברוחניות, ובמיוחד כאשר היה מדובר בעניין של מוסדות על טהרת הקודש הוא היה מסייע בכל לבו למנהלים הדגולים, להלהיב את נדיבי העם ולסייע בעדם בכל המצטרך. החלל הוא עצום, גדולה היא האבידה, הוא הותיר אחריו דור ישרים ההולכים בדרכו ומשנתו, והלוואי וכבר נזכה בקרוב לסוף וקץ לכל צרותינו בביאת גואל צדק ■

מהרשעים, אולם שום דבר לא הצליח לשבור את רוחו הגדולה למען כבוד שמים.

גם כשהיה יושב בכלא על מערכות הקודש, מיד עם יציאתו, אם היה שומע על פרצה מסוימת, מיד היה שם שוב בכדי למחות.

נס חנוכה בתא המעצר

תחת אחד השיחים סיפר רבי חיים יוסף על אודות מעצרו בשנים תשמ"ה-תשמ"ו במערכה נגד תמונות התועבה.

היה זה ליל שישי בימי החנוכה, שלפו אותו מביתו ומשם לקחו אותו למגרש הרוסים והכניסו אותו לתוך "צינוק". אחד המפקדים במקום אף איים עליו כי אם לא ייכנע הוא ייהרג אותו בכלא כאשר לציבור הוא יספר כי הוא קיבל דום לב בכלא.

רבי חיים יוסף לא ענה לו, אלא הסתובב לכיוון השני עם הגב למפקד, וללא צורך במילים נתן לו להבין כי אמונתו ודרכו אינם נתונים להחלטת מפקד כזה או אחר.

בשבת קודש הכניסו אותו לשבת יחד עם פושעים וגנבים, כן לא נתנו לו להתפלל בבית כנסת שבבית המעצר, אחד מבני המשפחה הצליח להכניס אליו קצת אוכל וגם שמן לנרות חנוכה אולם הסוהרים החרימו את זה, ורק קצת שמן הצליח לשמור אצלו להדלקת נר ראשון של חנוכה שחל אז במוצאי שבת, אולם כאשר הגיע מוצאי שבת ראה שגם השמן שנשאר נשפך.

לאור זאת הוא מילא את הכוסית במים, וגירד ואסף את הטיפות שמן שנדבקו על קירות הכוסית, וחשב לעצמו ש"אני את שלי עשיתי" גם אם זה יידלק רק דקה אחת.

והנה, שם בתוך הכלא החשוך התרחש נס חנוכה, כאשר הנר שהודלק סביב השעה 6:30 במוצאי שבת קודש, דלק עד השעה שמונה בבוקר, כשגם כל השכנים הפושעים בחדר נדהמו מכך, וראו עין בעין את דברי הפסוק "ורח בחושך אור לישרים" וכי יש מנהיג לבירה.

בצער עמוק התקבלה הידיעה המוזעזעת כל לב במוצאי שבת סליחות האחרון על פטירתו הטראגית של האב"ד גאון וצדיק, הרה"צ רבי חיים יוסף גוטליב זצ"ל שהחזיר נשמתו ליוצרה כשבועיים לאחר שנפצע קשות בתאונת דרכים, כאשר מאות רבות של חסידים ואנשי מעשה ליוו אותו למנוחת עולמים מתוך תחושה כואבת של יתומים היינו במלחמת ה', כי נפלו גיבורים ואבדו כלי מלחמה.

הרה"צ רבי חיים יוסף נולד בעיה"ק ירושלים לאביו רבי דוב בעריש זצ"ל כאשר בימי צעירותו התקרב לק"ק תולדות אהרן שם מצא אשר איוותה נפשו.

בהגיעו לפרקו זכה להיכנס לבית הגדול של הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל בעל ה"מתוק לדבש".

מלא וגדוש בתורה יחד עבודת התפילה

היה מלא וגדוש בתורה ה', כאשר הייתה לו בקיאות נדירה בתנ"ך ומדרשי חז"ל, וביותר היה העניין ניכר בעת שמסר את שיעורו הנודע בכל יום ראשון וכן בהרבה מעמדי קודש ובפני תשב"ח, כאשר היה פה מפיץ מרגליות והיו שותין בצמא את דבריו המאירים.

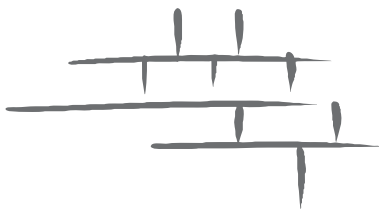
גם בעבודה שבלב זו תפילה היה מיוחד ביותר, כאשר היה מתפלל בהתלהבות והשתפכות הנפש, ככן המתחטא לפני אביו, כאשר כל חייו היו חטיבה אחת של אמונה ודביקות בבורא.

במערכות הקודש

כבר משנות צעירותו היה ידוע מסירות נפשו במערכות הקודש כאשר היה מתאבק בעפר רגליו של מורינו הרה"צ רבי עמרם בלויא זצ"ל לוחם מלחמת ה', וממנו למד והשכיל לעמוד בקשרי המלחמה למען כבוד שמים מבלי להביט על מכות, מעצרים או שאר השפלות.

הוא היה בעובי הקורה של המערכה למען קברי ישראל ב"יריחו" וב"הר הבית", גם מול מזימת האצטדיון ברמות, בחפירות הקברים בעיר טבריה, ובראש המערכה הגדולה שהוא עמד בראשה נגד תמונות תועבה בחוצות ירושלים, כאשר נעצר על כך כמה פעמים וגם סבל הרבה

שו"ת החומה

||| אספקלריה המאירה בהשקפה הצרופה

דרך כלל כותב שורות אלו פורש את משנתה של היהדות הנאמנה, במסגרת מדור "שו"ת החומה" של גליון זה, כאשר מטרת השאלה היא לחדד את הנושא והספיקות הנשמעים פה ושם מפי מנקשי אמת, המעוניינים באמת ובתמים להבין מהי דעת התורה של רבותינו בענין העומד על הפרק.

אך הפעם עצם העלאת השאלה, אין דבר תמוה ממנו, מאחר וכל מי שמגדיר עצמו כמי שמתנהל ע"פ יסודי היהדות הנאמנה, שאלה וספק שכוה לא יעלה ולא יבוא כלל וכלל על דעתו, ואם בכל זאת הוא מסתפק בנושא, הרי לנו סימן מובהק, שאין לו שום קשר ושייכות להשקפת היהדות הנאמנה, אלא שמכורח השעה הוא נספח באופן כזה או אחר לפעולותיהם של עסקני היהדות הנאמנה, על פי רוב כתוצאה מההישפות אישית / משפחתית / קהילתית / שכונתית, לאכזריות המדינה ושלוחותיה, וכך כבר דימה בנפשו שהוא משתייך או קשור קשר כל שהוא להשקפה הצרופה של בני הישוב הישן.

ונסביר.

כידוע לכל, היהדות החרדית נקלעה בשנים האחרונות למאבק על עצם קיומה, בכך שהציונים גזרו שכל הבן הילוד - במלאת לו 18 שנה ליאורה תשליכוהו - ליאור צבא השמד המלא על גדותיו מי שמד מצחינים, אשר כל מי שמושלך אל תוכו מאבד את יהדותו, גם אם במראהו החיצוני, הוא נותר עם שערות ארוכות שגולשות לו מסנטרו ותלתלים משני צידי פניו...

והיות ורבים מהציונים המפלגתיים, הן האשכנזים והן הספרדים, הן החסידיים והן הליטאים, מאזכרים מאד מנבחייהם שלא עשו מאומה על מנת להדוף את הגזירה, כי אם להיפך הגמור הם ניסו בכל כחם ואף הצליחו יותר מחלקית, להחמיר את המצב באופן דרסטי בפשרות אין קץ שהם הסכימו להם, עד כדי ויתור מחריד על מחצית מצעירי היהדות החרדית, ואף דחפו במלא המרץ לכך שהגזירה תיושם בפועל באמצעות העברת חוק בבית המינים, אלא שהבג"צ הציוני עיכב בעדם, בתובעו הב ה, בטענתו 'כולה שלי'.

עקב האכזבה הקשה אצל רבים מאד מההתנהלות המפלגתית, המירמור בקרב הציבור המפלגתי הלך וגבר, עד שרבים החלו להודות, עכ"פ למחצה לשלש ולרביע, כי היהדות הנאמנה אנשי הישוב הישן צדקו בדרכם הסלולה להם מדור דור, להתבדל לגמרי מהרשעים, ולא להתפשר אף על קוצו של יו"ד, ובכלל לא להיכנס עם הרשעים במשא ומתן, כי עצם ההסכמה לנהל חו"מ הוי אומר שיש על מה לדון.

ואכן יש לברך על פקירת עיניים זו, כי כל התקדמות ולו הקטנה ביותר, הוא שלב נפלא ועצום בתהליך של התפקחות מול המפלצת המנאצת, המכונה בכוב "מדינת ישראל", כמובן בתקווה שהללו לא יעצרו באמצע הדרך, כי אם יגיעו בסופו של יום להבנה מקיפה של יסודי הדברים, ולא רק מפני שלמעשה הצבא מחלן, כי אם הבנה ברורה כשמש בצהרים, שעצם קיומה של המדינה הציונית מהווה כל רגע ורגע מרידה נוראית במי שאמר והיה העולם, ועד שהללו לא יגיעו להכרה ברורה זו, הם עדיין בדרך, ואנו תפילה ותקווה שאכן לא יקח זמן רב ויגיעו סוף סוף לשורש הדברים, כדרכה המאד מוצקה וברורה של היהדות הנאמנה, כפי שהתוו לנו מייסדיה ומורי דרכה

לאורך הדורות האחרונים.

כאמור, ההבנה כי יש צורך להילחם בגזירה הנוראה, מובנת לא רק בציבור שלנו, כי אם גם אצל ציבור רחב מאד, ואף גדולי תורה שבעבר נמנעו להשמיע דעתם בנושא, אם מחוסר ידיעה ואם מחוסר הבנה, עוד ועוד מביניהם משמיעים דברים שלכאורה נשמעים כדברים חוצבי להבות אש, אם זה בהוראה הגורפת שלאור המצב שום בחור לא יתייצב בלשכת הגיוס, ואם בהוראה שגם בחור שאינו במסגרת לימודים, אסור לו להתגייס לצבא וכי גם שירות ב'שחור לבן' הוא בדיוק באותו איסור של שירות עם מדים.

פיין און וואויל!

אך הוראות אלו עדיין אינם פוסלים מכל וכל את עצם קיומה של המדינה, אלא שהם סוברים שבמצב העכשווי אין אפשרות שכוו שבחור יכנס לצבא ויצא משם כמו שהוא כננס, ולכן אסור באיסור חמור להתגייס לצבא, וגם

מדינה מסויימת, שלח
מלך אהוב השולט
על המדינה, והנה
באחד הימים קמה
קבוצה גדולה או קטנה,
שהחליטו על חוק
מסויים שחקק המלך,
שהוא אינו הגיוני או
שהוא כבר לא רלוונטי
לימים אלו. הללו יכריזו
על יום מסויים בו
יתקיימו בחירות ובכך
להיווכח באם הציבור
מסכים עם החלטת
המלך, או לא.

אך כמובן שלא זאת היא הנקודה האמיתית והיסודית של היהדות הנאמנה, כי גם לו יהי, שאכן הצבא יתנהל על פי תורה במאת האחוזים, הכל יהיה כשר למהדרין מן המהדרין, ללא נשים, ללא שירת ההמנון הכפרני, ללא חיל חינוך (המוחקר לציונות ופטריוטיזם), אוכל בד"צ, 3 תפילות במנין, טבילה יומית במקווה, תפילין דר"ת וכו', וכל הבאים בשערי יצאו משם עוד יותר מחזוקים ביהדות משוננסו, הצבא יישאר טריף חזיר, והרי זה כ'דבר אחר' שחותכים לו את הראש, את הזנב, את הרגלים ואת הידים, ונותר בו אך ורק 'כוית' נחמד למראה, שכלל לא ניתן להבחין בו כי מדובר ב'דבר אחר', הרי הוא 'דבר אחר' למהדרין!

התנגדותנו לצבא השמד, היא לא מפני שהצבא הופך את הבאים בשערי לחילונים, כי אם בעיקר, מפני שהצבא הינו התגלמות של הכפירה הציונית, של "ניקח גורלינו בידינו" (עפ"ל), של בעיטה בגלות שבאה עלינו מפני חטאינו, ולא בכח הזרוע נגאל, כי אם בעת שיעלה ברצונו יתברך כאשר נשוב בתשובה שלימה כמבואר בפירוש בפסוקי התורה, ורק לאחר מכן נגאל (והקב"ה יסובב כל הסיבות שזה אכן יקרה, דוגמת 'אעמיד עליכם מלך קשה כהמן', שיפקח את עינינו ויגרום לנו לשוב אליו באמת ובלב שלם).

זאת מלבד האיסור הנורא של התגרות באומות, שהיא אחת משלשת השבועות שהשביע הקב"ה את ישראל שלא ימרדו באומות ושל יעלו בחומה, שהעונש ע"כ הוא נורא ואיום וכפי שאנו עדים לכך זה קרוב ל-80 שנה, שעל אף היות הצבא הציוני, החזק במזרח התיכון, עם מיטב השכלולים וכלי הנשק, שארה"ב (בעיקר) ממציאה להם, למרות כן, שפך הדם אינו פוסק לרגע רח"ל, וצריך להיות עיוור להבין שהסיבה היחידה לכך היא, שמרידה במלכות שמים רח"ל 'היא לא תצלח'!

וכבר הטיב לבאר בארוכה רבן של ישראל רביה"ק מסאטמאר זי"ע בספרו הק' "יואל משה" ואין כאן המקום להאריך בדברים, כי כל בר בי רב המשתייך למחנינו, מושרשים הדברים עמוק עמוק בלבם, והם אצלו דברים פשוטים כביעתא בכותחא.

ממילא, לאחר הבנת יסוד זה, אין שום מקום והווה אמינא להשתתף בהעמדת המרידה במלכות שמים, ע"י השתתפות בבחירות לכנסת המינים. כי זריקת פתק לקלפי, כמוה כזורק אבן למרקולים, ולא משנה מה כוונתו, וגם אם מאן דהוא חמד לו לצון לבזות את העבודה זרה ששמה 'פעור' ולהשפילה עד עפר בהטיל עליה את צרכיו, הרי שהוא עבר על אחת משלושת החמורות שהדין הוא 'הרג ואל יעבור', ובאם הדבר נעשה במידת חייב הוא את החמורה בשמיתות ב"ד - סקילה!

ולכן לא משנה כלל וכלל, מהי המטרה של השתתפות בבחירות הטמאות, וגם אם אכן המטרה היא ללחום מבפנים או כל סיבה אחרת, הרי בעצם הכנסת פתק לקלפי, היא הודאה בע"ז הציונית, ובכוח הבחור הולך ומוקם בית מיינות שהוא היסוד לקיומה של מדינה, וזו היא אכן הסיבה, שגם שונאי המדינה (דוגמת הערבים) יכולים להקים מפלגה בבית המינים, והציונים אינם מעכבים זאת, מאחר וזה חלק ממדינה, וכלל שיותר אנשים מצביעים, הדבר מוכיח שהציבור מעוניין במדינה, ולמעשה הולכים בתר רוב, וגם המיעוט המתנגד לדעת

אם יוכשרו יחידות מסויימות שיותאמו להווי החרדי, הם לא סומכים על הצבא, כפי שאכן כל בר דעת מבין שהצבא הוא כור היתוך, וכל ה'התאמות' הם למראית עין בלבד, ותו לא, וכפי שהוכיח העבר וההווה.

אספקלריה המאירה בהשקפה הצרופה

הרוב, מסכים מלכתחילה שדעת הרוב היא זו שתכריע ועל דעת כן הוא מכניס את הפתק לקלפי, אלא שהוא מקווה, שאף שמפלגתו היא מיעוט, יהיה לה השפעה כל שהיא על ההחלטות, והרוב יתחשבו גם בדעת המיעוט עכ"פ למחצה לשליש ולרביע.

השקפתה של היהדות הנאמנה היא, שגם לו יהי שרוב תושבי ארה"ק יהיו חרדים לדבר ה' ואפילו כולם, וכל המפלגות שייבחרו לכנסת המינים יהיו מפלגות חרדיות למהדרין, וכל החלטותיהם יהיו אך ורק ע"פ דת תורה"ק, עצם העמדת כנסת המינים, מהווה מרידה גלויה בבורא עולם!

וניקח לדוגמה ממלכותא דארעא:

מדינה מסוימת, שלה מלך אהוב השולט על המדינה, והנה באחד הימים קמה קבוצה גדולה או קטנה, שהחליטו על חוק מסוים שחוק המלך, שהוא אינו הגיוני או שהוא כבר לא רלוונטי לימים אלו. הללו כיריזו על יום מסויים בו יתקיימו בחירות ובכך להיווכח באם הציבור מסכים עם החלטת המלך, או לא.

הרי ברור לכל, שאין לך מרידה גדולה מזו במלך! וכי עצם קיום הבחירות מהווה התרסה ומרידה במלך הקיים! ולא משנה מה יהיו התוצאות.

מלך מלכי המלכים, הורה שהקמת מדינה בגלות, היא נגד רצונו ית', וכל פעולה בכיוון זה נוגדת את ציוויו, אזי גם אם כל הבוחרים והנבחרים יתנהלו בכל שאר הדברים כגזירת המלך, מלבד דבר אחד ויחיד, דהיינו הקמת מדינה, הרי שאין לך מרידה בבורא עולם גדולה מזו! ובודאי שכל המשתתף בבחירות שאלו, ייחשב כמשתתף פעולה וכמעמיד יישות המורדת במלכו של עולם ר"ל!

|||

כלפי מה הדברים אמורים:

נתבשרנו בימים אלו על פתיחתה של מפלגה "חרדית" חדשה תחת השם היומני "צבע שחור", שמכריזה כי כל מטרתה היא להילחם בגזירת הגיוס, ולהוות משקל נגד, נגד הפשרנות המבחינה של המפלגות המכונות "חרדיות".

כאמור לעיל, גם אם כוונתם באמצעות מפלגתם, היא אכן ללחום ולפגוע במפלגות ה"חרדיות", הדבר פסול מעיקרו וכפי שכבר הסברנו עד הנה, ועד כדי כך, שגם אם אכן באמצעותם תבטל הגזירה הנוראה, ושוב חרב הגיוס לא יתנופף מעל ראשינו, פיגול הוא לא ירצה. והדברים פשוטים וברורים לכל בר בי רב הצועד בדרכי אבותינו ורבותינו הק'.

זאת ועוד, גם אם בתחילת דרכם יעמדו על עקרונותיהם, אין ספק שלא יחלוף זמן רב ואף הם יהיו כקדומיהם, שבהתחברותם עם אחיהו פרץ ה' את מעשיהם, ובמשך הזמן הם ייהפכו לאבן נגף לכל מערכות היהדות החרדית.

די אם נזכיר, שמפלגת "דגל התורה" הוקמה בעקבות הטענה שאגודת ישראל' מזויפת בעקרונותיה, ואילו הם ישימיעו את דבר ה' ברמה ללא כחל ושרק, ואכן יצוין שהגליון (הראשון כמדומני) של "יתד נאמן" התריע על חילול קברי ישראל, שעיתון "המודיע" התעלם מכך.

ולאן התגלגלו הדברים בהמשך?

חוד החנית של גזירת הגיוס, כך גם שאר הגזירות הנוראות, דוגמת הרס החינוך, הכל בכל מכל נזקף ל"זכותה" של מפלגה סוררת זו, התוקעת מקלות בכל מערכות היהדות החרדית, והפשרנית מס' 1 בכל נושא יהדות, ואחראית ישירה לכל מעללי שלטון הרשע,

שכמובן מי שנתן להם את האפשרות למעללים אלו, הם כל אלו שבתמימותם או שלא, הכניסו את פתק המפלגה הסוררת לקלפי.

אך כאמור, גם אם אכן יעלה בידם של אנשי המפלגה החדשה לשמור על עקרונותיהם בשיא ה"קנאות" ולא ישתפו פעולה עם עוקרי התורה והיהדות, עצם השתתפות מפלגה בהקמת מפלגת מנאצת, בית המינים, הוא פשע חמור בל יכופר!

כמובן שכל בר דעת מבין, שאין להם שום סיכוי לעבור את "אחוז החסימה", ואין בכך כי אם הכרזה והתרסה נגד המדיניות של המפלגות ה"חרדיות", אך הרי יש בכך חוצפה ועוות מצח מאין כמוה! וכפי שנסביר להלן.

|||

ברוך שמסר עולמו לשומרים. בעקבות גזירת הגיוס המאיימת על כל צעיר חרדי באשר הוא, קמו וגם ניצבו כמה וכמה ארגונים חשובים ויקרים מאד, הנאבקים בגזירה בכל מיני אופנים, ומחזקים את צעירי ישראל לעמוד איתן ולא לפחד ולהיבהל מאיומיהם ובתי הסוהר שלהם, וניתן לומר כי ללא ארגונים יקרים אלו, ח"ו המצב היה כמעט אבוד! ורק בסייעתא דשמיא עצומה, בזכותם של עסקנים אלו, נבלמת ברובה המתקפה השלטונית.

אחד מארגונים חשובים אלו, הינו ארגון "צבע שחור" המתריע בכל עת שקיים חשש להסגרת צעיר חרדי

כנראה שעלינו לנקוט בכלל, כבדהו וחדשהו, ואף אם הם משדרים מסרים "קנאיים" עדיין אין זה אומר שהם אכן עזבו לחלוטין את העבודה זרה הציונית, וכפי הנראה בעמקי לבם הם עדיין לא נגמלו מדעות כוזבות, שהובילו את כלל היהדות החרדית למצב החמור בו אנו נתונים.

לפוליטיקה מאוסה, והמטרה היא אחת ויחידה, לתמוך ולסייע ובכך למנוע עד כמה שאפשר, מאסרם של בני היהדות החרדית.

והנה, קמו כמה עסקנים, שאכן פעלו רבות נגד גזירת הגיוס בכל מיני אופנים, והחליטו להקים מפלגה, שכאמור תילחם נגד גזירת הגיוס. ואם בכך לא די, הרי שהם החליטו למתג את המפלגה, דווקא באחד מסמלי המערכה "צבע שחור", המסמל את ההתנגדות הציבורית לגזירת הגיוס.

מה הגיע אותם לכך? מובן מאליו, הם רוצים בכך לשדר לציבור שזו היא מטרתם להילחם בגיוס כפי ששם זה אכן מסמל. הם סוברים שמותר להם להשתמש בשם זה, מאחר וכמה ממעמדי מפלגה זו, אכן היו מעורבים עמוק במאבק ההירואי של היהדות החרדית.

מלבד החוצפה להשתמש בסמל המלחמה, שאינו שייך להם וכפי שמבהירים ראשי ומנהלי "צבע שחור" שצעד זה נעשה למורת רוחם ונגד רצונם. הרי שדבר זה דומה להרבה מאד שמות קדושים שניתנים על ארגונים ומעשים פסולים ואסורים, שניתנו בעשרות השנים האחרונות מאז פרוץ המדינה ואף קודם לכן.

זה החל ב'ועד הלאומי' של הציונים שהכתיר עצמו בשם "כנסת ישראל", וכל מי שרצה לצאת מהם (דבר שהתאפשר רק לאחר מאבק איתנים), היה עליו לחתום שהוא מצהיר כי הוא "יוצא מכנסת ישראל" לא פחות. הם 'כנסת ישראל' והיוצא מהם, אינו כלול עוד בהגדרה זו!...

כל מי שלמד חומש אצל המלמד בחיידר, יודע שהשם "ישראל" הוא השם הכי מקודש ומרומם ועם ישראל נקראים כן כאשר עושים רצונו של מקום, כפי שאנו אומרים בכל בוקר: משמחתך ששמחת בו, קראת את שמו ישראל, והנה את השם המקודש שניתן לעם הקודש, כינו את שם מדינתם, שהוא שיא הטומאה וההיפך הגמור למהות השם "ישראל".

כך גם קוראים הם לנח"ל המחלן "הנחל החרדי", למרות שהוא ההיפך הגמור. כך גם נקרא גדוד ה"חשמנאים" על אף שמדובר בהיפך הגמור ושמו האמיתי גדוד המתיוונים. וכך ישנם דוגמאות לרוב כידוע וכמפורסם.

והסיבה פשוטה וברורה בלבב תמימים ששומעים שם מקודש, וזה מצטייר להם כמשהו קדוש ונעלה, ושוב אינם מתעמקים לחקור אחר המהות האמיתית של המדובר.

השם "צבע שחור" הוא אחד מסמלי המלחמה, ועזות מצח לקרוא על מפלגה שבדעתה להתמודד בבחירות להעמדת צלם בארץ הקודש! זאת מלבד הנזק העצום שייגרם עקב כך, מאחר וכל דבר שקשור לפוליטיקה ומפלגתיות, רבים מאד מהציבור בוחל בזה, וזה עלול ח"ו להחליש את הארגון והיענות הציבור לקריאתו (שכמובן זו רק תופעת לוואי לעצם הפשע).

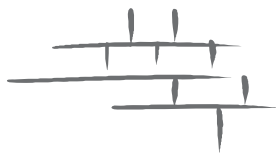
ועתה נשאלת השאלה, מה הקנה להם את העזות לקחת שם זה, ולהחילו על 'מפלגה' על כל המשתמע?

לצערנו ולבושתנו, בעקיפין ושלא לרצון, אנו הכשרנו עבורם את הקרקע, בכך שסיפחנו אותם לעשייה המבורכת נגד גזירת הגיוס.

ויובהר. רוב רובם של ארגוני ההצלה למיניהם, הוקמו ע"י אנשי שלומינו בני הישוב הישן, והדבר ידוע ומפורסם ואינו צריך לראיה. מכורח המצב, השתמשו הארגונים גם בשירותיהם של כאלו שאינם נמנים על בני היהדות הנאמנה, מאחר ומה שעומד לנגד עיניהם היא הצלת כלל ישראל, ולא משנה מאיזה חוג ועדה. וזו הסיבה, שאותם ארגונים יצרו קשר גם עם עדות שמאד רחוקים ממחננו,

לרשויות הצבא, כאשר בעקבות צנתוק מגיעים המוני בני היהדות החרדית למקום החטיפה, ובס"ד ברוב הפעמים מצליחים למנוע את ההסגרה.

כמובן, שארגון קדוש זה אין לו שום זיקה ושייכות

שום דבר טוב לא ייצא מכך.

דומה ש-80 שנה הוא פסק זמן מספיק, להיווכח שדרך זו היא דרך תחתית, שאינה מובילה כי אם לאבדון ח"ו. התחכמות זו, גם אם מטרתה לנגוס חתיכה הראויה להתכבד מהמפלגות ה"חרדיות", אין המטרה מקדשת את האמצעים, ולא מדליקים אש - גם למטרת קודש ובודאי לא למטרת עבירה חמורה - מספר תורה בוער!!!

חזרו בכם בעוד מועד, וקדשו שם שמים מסוף העולם ועד סופו!

ובאם זה לא יקרה, לא תוותר לנו ברירה אחרת כי אם לצאת נגדכם במלחמת חרמה, כי מדובר בשרבוב פעילות קודש הנעשית ע"י אנשי קודש המתרחקים כמטחוני קשת מכל שמץ של שייכות להעמדת מלכות המינות, ועתה מתפרש הדבר כאילו התירו פרושים את הדבר, ויתכן אף שימצאו תמימים שהגזירה בוערת בקרבם, שיחשבו שגם ה"קנאים" מבינים הפעם שמוכרחים להצביע על מנת להדוף את הגזירה, ושם שמים מתחלל ח"ו ברבים. ועל דבר זה כמובן שאסור לנו להחריש! ■

עקרונית להשתתפות בבחירות הטמאות לכנסת המינים, וכאילו הסיבה שלא השתתפנו עד הנה היא, כי אי אפשר לסמוך על נציגים כאלו ואחרים, אך ברגע שהיו נציגים "טובים" אדרבה ואדרבה מצווה וחוב קדוש להצביע בבחירות ח"ו.

עצם קישור ארגון המתנהל ע"י מוסרי נפש במטרה קדושה, למפלגה, זו היא עוולה שאין לה כפרה! ואולי זה יאלפינו בינה שלא לסמוך בעיניים עצומות על עסקנים מחוגים אחרים, גם כאשר נראה היה, עכ"פ על חלק מהם, שהם חצו את המתרס, והבינו את עומק יסודותיה של היהדות הנאמנה.

כנראה שעלינו לנקוט בכלל, כבדהו וחדשהו, ואף אם הם משדרים מסרים "קנאיים" עדיין אין זה אומר שהם אכן עזבו לחלוטין את העבודה זרה הציונית, וכפי הנראה בעמקי לבם הם עדיין לא נגמלו מדעות כוזבות, שהובילו את כלל היהדות החרדית למצב החמור בו אנו נתונים.

יתן ה' בלב תועים בינה, לחשב מחדש את המסלול אותו הם החלו להריץ, מסלול שאין צורך להיות מומחה גדול להבין, שמלבד חורבנות (וכמובן מרידה במלכות שמים),

מגיעים לשיבותיהם לחוק ולעודד, מטפלים בתיקים של כל אחד ואחד בלי לבדוק בציזיותיו, וכך אכן צריך לנהוג, כי כאשר יהודי אי שם בקצה העולם נמצא בסכנה, וק"ו בסכנה רוחנית, חובתנו להושיט יד ולעשות הכל על מנת להצילו, גם אם לא הכרנו אותו קודם לכן וגם אם לא נכיר אותו בהמשך הדרך.

כלל ישראל ערבים זה לזה, וזוהי חובתנו להציל אפילו נפש אחת מישראל, שלא תיפול לבאר שחת ח"ו. ויבורכו של אלו שאינם ממחנינו, שנתנו אף הם למערך ההצלה האדיר ובודאי ה' ישלם להם כפעלם הטוב, אשריהם ואשרי חלקם.

אך מאכן ולהרגיש מעשה בעל הבית, ולקרוא את שם מפלגתם על הפעילות הקדושה, והו ניצול מסירות נפשם של לוחמי מלחמת ה' למהלכים אסורים. וכי מה היה קורא לו היו מכנים את שם מפלגתם בשם "נאבקים בגיוס" או כל שם אחר שאינו קשור לאחד הארגונים הפועלים בנושא?

אין זה כי אם חוצפה ורשעות ממדרגה ראשונה, להכתים את שמה של היהדות הנאמנה, כאילו גם היא מסכימה

על הפרק ||| המשך מעמוד א'

אך לא די בכך, מחובתנו לעמול ולפרסם חומר האיסור בשער בת רבים אולי יהיה אחד שינצל מהאיסור החמור והנורא הלזה והיה זה שכרנו.

מתוך מחנה אנשי החיל אשר לרבינו הק' מסאטמאר זצ"ל, בולטת דמותו הענקית של מרן הגאב"ד הרמ"א פריינד זיע"א, אשר מאז קום המדינה הציונית, קיבץ וריבץ ועשה פעלים למנוע השתתפות ציבור שומרי התורה בבחירות האסורות. היה עושה ומעשה להודיע ולפרסם בשער בת רבים האיסור החמור הרובץ על הבחירות, וחזר ומוזהיר את הציבור לשמוע בקול דעת התורה האמיתית, ולא להתפתות מתעמולות המפלגות הדתיות לעבור על האיסור.

עוד לא עברה שנה מעלייתו לארץ הקודש, והוא כבר עמד על משמר הקודש, בעשותו פעלים נגד ההשתתפות בבחירות. פרוס הבחירות שהתקיימו במדינה הציונית בשנת תשי"א לפ"ק, השתדל אצל אחד מגדולי הרבנים נ"ע שיצטרף אל אוסרי הבחירות, והשתדלותו אכן נשאה פרי כשהלה יצא בתוקף נגד ההשתתפות בבחירות. לימים התבטא, כי אותו היום בו הצליח לשכנעו לאסור את הבחירות, היה אצלו יום חג ומועד.

בפרוס הבחירות שהתקיימו בשנת תשט"ו לפ"ק, ביקש שוב להשתדל אצל רב מפורסם נ"ע שלא יתנוסס להתיר את הבחירות, אך כשיצא מדלת ביתו ופניו מועדות לעבר בית אותו רב, הודיעהו כי הלה כבר בא על החתום, וכל ימיו דאבה נפשו על שאיחר את המועד.

בנוגע לדעת מרן הגרי"ז מבריסק זי"ע על ההשתתפות בבחירות, היה מרגלא בפומיה לספר, כי כשביקר בריה"ק מסאטמאר זי"ע בארץ הקודש בשנת תשט"ו לפ"ק, הלך

את ידיהם לבל יתרפו מעבודת הקודש, כתוצאה ממלעיגים ומליזים מבית וחוץ. (עטרת יהושע).

ואל לנו לחשוש מלפרסם קלונם ובדיותיהם, מחשש לשה"ר ומחלוקת, הנה כה סיפר בנו של מרנא החפץ חיים הגאון רבי אריה לייב זצ"ל (כל כתבי הח"ח "דוגמא משיחות אבי" עמוד ע"ג אות מ"ז) פעמים רבות שמעתיו משנן לשון הרמב"ם בדיעות, חכם מספר בשבח חבריו ואינו מספר בגנותו כלל. אמנם היה מגנה מאד את המינים והודיע לחביריו בעלי תורה את כל תעלוליהם, ומרגלא בפומיה, מאמר המדרש בענין ואהבת לרעך שאין בכלל זה המינים באמרו אם תשמע לאחד שמגנה את אביך, האם תשתוק, ובאמת הוא מקרא מלא הלא משנאיך ה' אשנא וכ'.

וכן סיפר ר' דוד פרנקל ז"ל (זכור לדוד עמ' רפ"ב) בשם הגאון החזון איש זי"ע "מה שהעולם חושב שהחפץ חיים לא דיבר לשון הרע הוא טעות גדולה, הוא דיבר לשון הרע מלאה, והוסיף על הבונדיסטן והמזרחיסטן (ע"ב).

זהו הלימוד הנורא של ענני הכבוד שהבדילו בינינו לבין אוימה"ע, כי הרי 'וישמע הכעני מלך ערד כי מת אהרן', מה שמע? שנשתלקו ענני הכבוד, אין כח לעמלק לבוא כי אם על ידי הורדת המחיצות הנוראות של ענני הכבוד, זהו הלימוד למען יידעו דורותיכם, שהיינו מובדלים ומופרשים מאומות העולם ולא ניגש אחד אליהם, אם חס ושלו' אין הבדלה מהם מיד בא עמלק.

חזק ונתחזק בעד עמנו, וה' יחוס פליטתנו וילמדו תועים אלו שהענן פולטם בינה, ותמלא הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים. ■

הוא ללוותו בביקוריו אצל גדולי ירושלים, וכשהגיעו אל בית בגרי"ז, התבודד אתו רבינו הק' מסאטמאר בחדר מיוחד כאשר איש אין אתם, והטה אזנו מבעד לדלת, ושמע את רבינו הק' מסאטמאר שואל את הגאון מבריסק מדוע אינו מצטרף עמו לאסור את הבחירות, והגרי"ז משיבו בזה הלשון: "האמינו לי כי דעתי היא שהצדק אתכם בכל, אבל מה אעשה שאיני יכול לצאת נגדם בגלוי, כי אז אאבד את ההשפעה המועטת שעדיין יש לי עליהם".

[משה רעיא מהימנא" (ח"ב פרק ל')]

מאויבינו נחכימה, אם כה הם יודעים שתעמולה אינה חוזרת ריקם, למה אנו מחשיבים? האחריות מוטלת על כל שומר תורה, להציל את הזולת מלהלכד במצודה הרעה של הבחירות הטמאות:

אינו די בזה שהוא מכיר האמת, ולא נפל ברשת הטעות לנטות אחר הללו שדמיונם כוזב ומדמים בשקר, שהמה מושחדים בדעתם ואינם רואים האמת, רק מחויב כל אחד המכיר האמת לעורר את לבב אחרים כמוהו, שירדוף אחריהם, [וישפיע עליהם] שלא ילכו אחר הללו המשוחזרים ולא רואים האמת, רק ילכו אחר פסק בית דין היפה, שדעתם יפה להכיר האמת הברור.

חוב קדוש מוטל על כל אחד ואחד, לעשות כל טצדיקי למנוע את הזולת מלעבור על האיסור החמור של ההשתתפות בבחירות, ולא להסתפק בכך שהוא עצמו ובני ביתו אינם עוברים עליו. בד בבד היה מעורר מחזק את העוסקים במלאכה, להפיץ מאמרי הסברה לקהל הרחב, בהם מוסבר חומר האיסור בשפה קלה ולשון צה, והיה מאמץ

אני מסוגל לירוק ממקומי כאן ולקלוע בדיוק על סמל הכוכב שבמרכז הכומתא שלך! ועל זה אני מתערב אתך על 500 רובל!

|||

הנה עברה חלפה שנה, וכלו קללותיה, מעברים רבים, שונים ומשונים עברו על היהדות החרדית, חלקם התבטאו בניהול מלחמות עקובות מדם. חלקם היו דווקא של בניה ותקומה, התבססות ותחיה. חלקם באו בדמות כאב אנוש ומהלומות מדממות. וחלקם בדמות מערכות שהרעישו תבל ומלואה.

בין רשימת המלחמות והמאבקים נמנים אירועי ימי הגיוס, התרענויות המערכה על קדושת ירושלים וכינון הכיכר "קדושת ירושלים" על שמה של המערכה, מערכה קצרה של חיטוי שכבי בעיר 'שדות' שהסתיימה ב"ה בהצלחה. ביניהם לבטח נמנים ההפגנות על מעצר העריקים באישון לילה, כשההמונים נזעקים לצאת להגן בגופם על

- איך מרוויחים מהימורים?

- הנה אני מתערב אתך פה על 100 רובל, אם אני לא מסוגל לנשוך את העין הימנית שלי, אתה מסכים?

החוקר העלה חיוך משועשע, לנשוך את העין שלך? מסכים להימור!

הזקן שלף - למול עיניו הנדהמות של החוקר - את עינו הימנית, נשך אותה בפיו, והחזיר את העין למקומה - מסתבר שהישיש היה עיוור על עינו האחת ובמקומה הושיבו דמוי 'עין' עשויה זכוכית...

- ועכשיו אתה מסכים על עוד 200 רובל אם אני נושך את עיני השנייה? - שומע החוקר את קולו של הזקן המוור כמו מתוך ערפל.

אחרי מחשבה מהירה הבין החוקר שלבטח אין הזקן הזה עיוור על שתי עיניו, הוא הסכים.

הזקן הוציא את שיניו התותבות ותוך שהוא אווז אותם ביד נשך בהם את עינו השמאלית.

החוקר לא ידע את נפשו, עכשיו עליו לשלם לישיש המחוצף הזה 300 רובל, חצי ממשכורתו החדשית.

כמו קרא הזקן את מחשבותיו הוא פונה לחוקר באדיבות, "ביכולתך להחזיר לעצמך את ההפסד שלך אם תעמוד בהימור השלישי והאחרון, ולהרוויח עוד 200 רובל!"

מה ההימור? - כבר הסתקן החוקר מפעלוליו של הזקן.

- אני מסוגל לירוק ממקומי כאן ולקלוע בדיוק על סמל הכוכב שבמרכז הכומתא שלך! ועל זה אני מתערב אתך על 500 רובל!

- מסכים, בא נראה! - לא היה לו ספק לחוקר, אין סיכוי כי הישיש הכפוף, חסר השיניים ושתום העין, שעומד במרחק מלא השולחן הארוך ממנו יצליח להראות את ה'קונץ' הזה.

והזקן מתחיל לנסות את מזלו, הוא יורק ויורק פעם אחר פעם, אך כעת באמת ללא הצלחה, הוא ניסה פעם שלישית אבל הוא לא מצליח, הוא אפילו לא מתקרב ל'סמל', היריקה הראשונה הגיעה על האף, השנייה על הלחי, השלישית על הסנטר, אבל אף אחת מהן לא היתה בכלל בכיוון, פעם רביעית כמעט קלע, אבל לא היה חולק, זה היה רק על המצח - נמוך מדי מהנקודה הנכונה, כמו כן פעם חמישית.

למזלו הרע של הזקן היריקות קלעו כל פעם רק כמעט, ורק בערך, אבל ל'בערך' אין ערך...

והחוקר יושב וצוה, מוחא כפיים וצוחק מלוא פיו, זהו! הנצחון בידי! הרווחתי 500 רובל טהורים!

והשוטר שעומד לצידו, מחך בראשו במבוכה בולטת, מסמיק, מחזיר, וכמעט קורס מתעלף.

- "מה קרה לך?" שואל החוקר לעמיתו בבהלה.

והשוטר בקושי מסוגל לדבר, כמעט פורץ בבכי: "אבוי לי! לפני שהגענו התערבנו על 2000 רובל, אם יצליח כדבריו לשטוף את הפרצוף שלך ברוק, ואתה תמחה כפיים בצהלה!..."

- - -

אם נהיה רגישים לכאבו ננוד לו.

אך הבה נתבונן מהיכן באה לו טעות זו ליפול בפח אחרי שלבטח התכוון לבלי להילכד.

התשובה היא, שעם כל הידע, הוא לא התבונן לעומקם של דברים, הוא לא קיבל את הדברים בהחלטית ונחישות של אלו שקבעו את כלל הברזל: 'לא מהמורים! ויהי מה!'

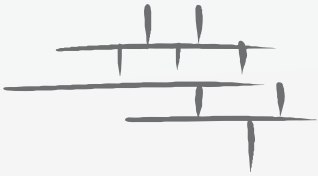
הוא סבר שלבטח מבין הוא את סיבת הדברים, ובכחאי גוונא לא קמיייר.

החטופים, ובאחת מן המערכות הללו התגלגלה הפגנה שלא נראית כמותה בשערי תחנת משטרת בית שמש, שהובילה לאחר מכן למעצר כמה וכמה אברכים יראי ה' שנחשדו כמי שנטלו חלק באותה מערכה, ובראשם הרה"ג ר' יוסף פרידמן שליט"א שנעצר לתקופה ממושכת, עד לשחרורו המפתיע בהשתדלות העסקנים. כמו כן לא ניתן לשכוח את הסערה סביב אותה הפגנה בכבישי מרכז הארץ בואכה בני ברק, כאשר המשטרה השתוללה כפי שלא נשמע עד אז, בחוללה פשעים בינלאומיים של ביוזי כבוד האדם והשפלות, בקריעת בגדיהם בצורה נמבזית, שהרעישה תבל ומלואה. כן עברה היהדות החרדית את המערכה סביב המעצר של הבה"ח כמו א"י קאהן נ"י שנעצר במהלך המאבק על קדושת ירושלים, וההפגנה הסוערת על מעצרו הממושך. כמו כן נשמעו לאחרונה מערכות השבת שהתחדשו והתעוררו בצפת, במירון, בבני ברק, אלעד ובעוד ערי ארה"ק, דבר שכבר שנים לא נשמעו מעין אלו במקומות אלו, ומי יכול לשכוח את הסגרתו והכרעת הגז"ד על אסירי היהדות החרדית הר"ר אפרים פישל גרינפלד הי"ו - כאשר לדאבונו יד ישראל באמצע - אשר חתם מערכה היסטורית בת קרוב לשני עשורים, למען טהרת ירושלים.

ברשימת אירועי הבניה ותקומה, מוצאים אנו את מגבית מן המיצר אל המרחב, לצד המעמד הכביר וההיסטורי "בוני המבצר" אשר יותר משהיה ליל התרמה מוצלח, היה זה מפגן עידוד ותמיכה והעלאה על נס של עסקני היהדות החרדית המתעסקים באסירי ציון אשר הודותם זוכים אנו להתרענויות והתעוררות שורות המערכות על קדשי ישראל לאורך כל השנים האחרונות. ומי יוכל לשכוח את מאורעות העליה ההמונית למירון, אשר קשה להגדיר לאיזה רשימה לייחדה, אם לרשימת המאבקים או בין רשימת מעמדי התקומה והתחיה, ובוודאי דבר ההתארגנות משובבת הנפש של איגוד החסידים בני-ברק, כהמשכו הישיר של ההתארגנות "אנשי חיל" שקדם לו, ג"כ במהלך השנה האחרונה, אשר לבטח זוכה להיות בראש הרשימה של פנינות היסוד של הבניה והתקומה שצינו את אירועי השנה שחלפה, כשתוצאה ישירה ממנה התפתחה המערכה המפורסמת של "עצורי סולברג" שהרעישה תבל ומלואה, וחוללה זעזוע תודעתי עמוק בקרב הנוחים אחרי הע"ז הצינוי ומוסדותיה, שגם אירוע זה קשה להחליט באיזה רשימה יש לשייך אותו.

ואילו ברשימת האירועים הכואבים מוצאים אנו את האבידות הקשות שאבדו בשנה שעברה להיהדות החרדית הנאמנה, ביניהם מגדולי מעתיקי השמועה ומגדולי העוסקים למען מתי וקברי ישראל בארה"ק וברחבי תבל הלא הוא הרה"ח ר' שלמה ציפער זצ"ל, אשר פטירתו חתמה הסטוריה של עמידה עיקשת ובהירה במערכות ישראל, במקומות ובזמנים בהם לא כולם זכו להיות צלול בהשקפה הנכונה. כמו"כ נתבשרנו מרות ממש לאחרונה בצאת השנה בהסתלקותו של לוחם מלחמות ה' ברמה ה"ה הרה"צ ר' חיים יוסף גאטליב זצ"ל אשר למבוגרים שבינינו זכור אתו האיש כחייל וכמצביא היוצא למערכה על קדושת ישראל ועל שמירת חומת היהדות, ללא חת וללא שום חשבון על המשך התוצאות ואכן זכה לרצות תקופות מעצר ממושכות, כאשר בין מעצר למשנהו יוצא שוב לתקן תיקונים יקירין ללא חת ומורא, כשבסופו של דבר גורש מן הארץ ומצודתו נפרשה מקצה תבל למען מערכות הקודש בארה"ק וביותר למען חינוך ילדי ישראל עט"ה.

אמנם המהלומה הקשה והמדממת ביותר הינה ללא ספק, נפילתו על במתו חלל של שר צבא ישראל מורינו הגאון האדיר ר' דוד מיכאל שמידל זצוק"ל, אשר הותר אותו יתומים המומים, אובדי עצה ונעדרי תושיה, חרדים

העולם ועד קצהו אשר נאחזים בו כל יושבי תבל, והשי"ת יעננו בחזקה וכתוצאה מאותה נענוע יפלו המונים המונים, ורק אלו שיאחזו בחבלי האמונה בחוזק ובתוקף עם כל שארית הכוחות רק אלו יישארו.

ובכן מן ההכרח להגיע למסקנא, כי השמיעה בקול רבותינו וההליכה אחרי צעדיהם של גדולי האומה, שלימדו אתנו לדעת את הדרך נלך בה לקראת נסיונות התקופה בדור האחרון, מחייבת לימוד מעמיק ויסודי ביסודות האמונה וההשקפה, ולא סגי בציות שטחי אחרי ההוראות הכלליות המעשיות, אלא מחייב לימוד והבנה בשורשיה של אותה דרך אמונה ונתיב האמת.

|||

מסופר מהרה"ק רבי שמחה בונים מפשיסחא זיע"א שהמשיל במתק שפתו את מצב הדור לאמור, כמובא בזה"ל בספר "שמחת ישראל" (אות נ"ח)

"אדון אחד נסע בדרך וראה עני אחד שיכור שוכב בדרך, וציווה למשרתיו שיניחו אותו על העגלה שלו, וכשבא לבית ציווה למשרתיו שיקחו את השיכור ויניחו אותו במטה יפה, ויניחו אצלו בגדים של כומרים, וכן עשו כ"ו בהיותו עדיין שיכור והי' ישן בהמטה.

והאדון ציווה למשרתיו שכשיקיץ השיכור ילכו תיכף אליו וישאלו לו ויקראו לו בלשון אדוני כומר מה אתה רוצה, וכשהקיץ השיכור העני הזה והמשרתים עשו כאשר נצטוו מאדונייהם ויתממה השיכור מאוד, מה זאת שהוא זוכר שהוא איש עני ובוזי ועתה שוכב בחדר יפה וקוראים אותו אדוני כומר, גם מונח אצלו בגדים של כומרים.

ע"כ היה נבון מאוד ומסופק, אפשר מה שהוא זוכר שהי' עני ובוזי הוא רק חלום אבל באמת הוא כומר, או אפשר שבאמת הוא איש עני ובוזי ועתה הוא חלום, והמשרתים נותנים לו כל מה שהוא רוצה וקוראים אותו כומר.

והתיישב א"ע לעשות מבחן אם הוא באמת כומר או חלום הוא, היינו שיעיץ בהספרים של הכומרים ויראה אם הוא יוכל ללמוד בהם הנה אז וודאי אמת שהוא כומר, ומה שזכר שהי' איש עני ובוזי הוא חלום, ובאם לא יוכל ללמוד בהם - וודאי מה שזכר שהי' עני זהו האמת, ומה שקוראים לו כעת כומר - זהו חלום.

ובחן וקרא בהספרים הנ"ל וראה שאין יכול ללמוד בהם ואעפ"כ קוראים לו כומר, חזר וישב א"ע שלעולם באמת הוא כומר, וראי' לזה שקוראים לו כומר, ומה שאינו יכול ללמוד בספרים של הכומרים אין ראי', כי גם כל הכומרים אינם יכולים ללמוד בספרים של הכומרים... "עכ"ל.

המסקנא הכואבת העולה למראה אותם עסקנים בשגגתם האיומה היא, כי עסקנים הללו, עם מלוא הערכה העמוקה למפעליהם הכבירים בהעמדת הדת על תילה משך עשור ויותר, ודווקא בעת כאשר המיר ארץ והתמוטטו הרים, ורבים חללים נפלו, ואיבדו את דרכם, ונלכדו הישר למצודותיהם הפרושות של גורמי השלטון, במזימותיהם, באמצעות גזירות השלטון: גיוס, אקדמי'ה, שוק העבודה, וכו', והיו אלו אשר נחלצו להוציא חרב מנדנה, ולצאת בחרב וחנית למלחמת תנופה, לעורר את דעת הקהל, ולהעיר את לבב המון העם הנבער והסומא, אל מול הסכנה המרחפת, ואכן הצליחו וגם עשו פרי, והביאו למהפכה אדירה וכבירה בקרב היהדות החרדית - בעיקר בקרב אלו אשר לא היו

<<<

בטחתי בו..." אחים נאמנים שספגו יחד אתנו מהלומות קרב בשדות המערכה, דממנו יחד, לקינו יחד, הובלנו וספגנו יחד. ועתה בארזים נפלה השלהבת לשגות ולטעות בטעות החמורה לא פחות מנפילתו של יוחנן כהן גדול אחרי שמונים שנות כהונה גדולה.

וכאשר רואים אנו סוטה בקלקולה, כאשר רואים אנו את השיכור מתגולל בתוך קיאו ורפשו, עלינו להתחקות ולעקוב מגין באה אותה נפילה, בעבור נלמד ליראה לבלי ליפול חלילה שדוד לקראת נסיונות דומים הבאים עלינו לטובה... - כמאמרם של הצדיקים הקדושים כי לקראת דורו של משיח יטלטל הקב"ה את העולם טלטלה עזה, והמשיח זאת הרה"ק בעל הנועם אלימלך זיע"א לחבל הנמתח מקצה

ציווה למשרתיו שיקחו את השיכור ויניחו אותו במטה יפה, ויניחו אצלו בגדים של כומרים, וכן עשו כ"ו בהיותו עדיין שיכור והי' ישן בהמטה.

ומזועזעים מהמכה האיומה שנחתה עלינו בהעדרו. האיש הגדול שמלבד גאונותו והיות ענק התורה, שעבודתו ויגיעתו בתורה היו לשם דבר, לצד הכולל המפורסם שעמד בראשה עשרות בשנים תוך עזיבת הבית משבת לשבת ויציאה למרחקים לעמול בתורה ועבודת ה', פרוש ונבדל מטרדות עוה"ז ובלבוליו. ומי יתאר את עבודת התפלה שלו והתעסקותו בג' עמודי העולם, במידה שלא נראה ולא נשמע כמותו מאז שנות דור. הלא גדולי הדור עוד מהדור שלפנינו העידו על גדלותו וענק רוחו, כאשר לבטח היה מאלו הצדיקים ששתלם הקב"ה בכל דור, ובחמלת ה' עלינו זכינו בענייניו ליהנות מאורו הבהיר כאשר הוא נשא על כתיפו את משא הדור, וליווה ופקח על כל מערכה קדושה וכל גזירה על הדת שהתעוררה בסערות הזמן והתקופה בקרב היהדות החרדית, היה הוא המצביא ולפיד האש ההולך לפנינו להורות לנו את הדרך ולסלול לנו את הנתיב הנכון, ומי שח על סוגיית שמירת קברי ישראל אשר הוא היה המרא דשמעתתא - החד בדרא כידוע, אוי, מי יתן לנו תמורתו! מי ימלא את החלל הגדול והנורא שנפער...

|||

הן על כל אלה ועל כיוצא באלו היה עלינו לצאת ולכתוב מדי שבוע בשבוע, או למצער מדי שבועיים כאשר היתה באמנה מימים ימימה, וכפי שרבים וגם טובים תבעו ודרשו: 'היתכן, שאין רואים את הגליון יוצא לאור??'

אך מה נעשה ופרשת הכסף והעול הגדול, מנע בעדינו מלהמשיך במשך החודשים הרבים שחלפו מאז אשתקד.

אך כעת נפלה עלינו חובת היום, ובפקודת גדולים ויראים, שפקדו עלינו להוציא לאור במיוחד את הגליון הנוכחי בעיקר לנוכח נסיון התקופה העומדת לפתחנו בימים אלו ממש, כאשר הוא בבחינת "עת לדבר", ו'החרש לא נוכל'.

|||

כולנו מלאי תקוה כי אחרי שהשנה הסוערת חלפה עלינו כאמור, הגיעה העת להתחיל שנה חדשה וברכותיה.

שנה שנשמע על ביטול הגזירות, שנה שנינוכח כי ההתעוררות שקמה בקרב קהילות הקודש שלא היו נמנים מאז ומעולם על בני הישוב הישן שאחזו באמות הבנין של מסורת אבות העולם לבלי להתבלבל מנסינות הזמן התקופה והשעה, להתבדל כליל מהם וממהומם - אותה התעוררות שעודנה חיה ובווערת, קיוונו כי השנה הבאה עלינו לטובה תיפתח בהצטרפות והילכדות קהילות אלו לשורות היהדות החרדית העומדת על נפשה לבלי ליפול לזרועות התהום הפעור ולהאבק על נפשם ועם נפש צאצאיהם.

במיוחד כאשר בחוצות נשמעים קול צהלת הסוסים ושפעת הקלגסים הקוראים שוב להקים את ממשלת השמד הצולעת והמתבוססת בדמי קרבנותיה, דימינו וקיוונו כי תהיה זאת קול קורא במדבר, שתינתק בשאט נפש ובזלזול מופגן מצד רבבות בני היהדות החרדית שהספיקו לחוות על בשרם ועל נפשם את מכאוביה של ההצטרפות הנבזית של ממשלת הכפירה והמרידה בה'.

מי האמין ומי פילל כי ניפגש בנסיון מחודש של הקמת מפלגה חדשה שחורטת על דגלה 'כאילו' את המלחמה נגד גזירות הגיוס ודומיו, זאת לא העלינו על דעתנו כלל.

|||

המציאות המוזרה ביותר שלא חלמנו בסיטמים השחורים ביותר - היא שאנו מוכרחים להוציא את שבת המלחמה נגד ידידים ורעים אשר אך אמש ישבנו עמם יחד בפעולות מלחמה ומאבק נגד גזירות השלטון, "גם איש שלומי אשר

למודים להביט בהשקפה ברורה אל נוכח מזימות השלטון ומטרותיו האפלות.

ואכן חן חן להם, ושכרם מן השמים וזכותם הגדולה לא תיגרע במאומה.

אולם עם חלוף הימים, כאשר הדביקות והלהיטות להגיע למטרה גברה, נשכחה אצלם או נעלמה מעיניהם ההכרח להתעמק ולדרוש בשורש הדברים אשר לימדונם והורונם אבותינו ורבותינו אבות ההשקפה ואבירי האמונה הבהירה בראשות מאור עינינו רביה"ק בעל ה"זיואל משה" זיע"א אשר סללו לנו את הדרך בתוך חשכת הגלות הציונית, להביט נכוחה על הדברים בעין פקוחה ובלתי משוחדת, לא שוחד ממון ואף לא שוחד הצלחה והישגים...

את היסודות הבהירים כתבו על גבי ספרים במילים ברורים וצחים שחור על גבי לבן, והכבירו בדבריהם במשאות קודש בכל עת מצוא, ולא חסכו כל עמל וטורח ויגיעה - הם ותלמידיהם - להעלות את כל דבריהם עלי ספר, אשר ישמשו לדור אחרון תמורה וציון דרך ברור בכל פרשת דרכים ופניה, בכל נסיון ותהייה.

ואנו אין לנו שיור רק התורה הזאת! התורה המסורה לנו נאמנה מפי מעתיקי השמועה מוסרי המסורת הנאמנה של האמונה הצרופה מדור דור, לבלי להתפתות ולהתבלבל מהמצאות וחיזושים העולים עם התפתחות מעורמי ותחבולות השטן בכל דור וזמן.

|||

בדומה לאותו שיכור, אשר תהה על עצמו - הן כולם מכנים אותי 'כומר' מסתמא בוודאי הנני כך, בוודאי לא טועים ההמונים, ואם אני אינני יודע קרוא וכתוב, ואם אני אינני יודע להנהיג את עצמי, וכ"ש את הזולת, אבל הלא כ'-ו-ל-ם' מצביעים עלי שאני הנני ה'חכם' וה'מבין' וה'יודע', א"כ מסתמא יודע אני, אף שאינני יודע מימיני לשמאלי.

וכפי שהתבאר בהמשך משלו של הרה"ק מפשיסחא זי"ע הרי שיסוד מוטעה ומבולבל זה עלול להביא ח"ו להרהר ולכפור בקדושתם של הצדיקים הקדושים גדולי האומה זיע"א, לאמור: מסתמא כל אלו הצדיקים הקדושים מנהיגי האומה שהמון העם נהה אחריהם בתום, גם אלו לא ידעו מימינם ומשמאלם (רח"ל) ומסתמא גם הם קבעו דברים לפי אשר מקלם יגיד להם, ולפי תחושת בטנם והכל בהתאם לקביעתם של יועצי תקשורת... רחמנא ליצלן ולשיזבן מהאי דעתא שבשבתא...

לעת כזאת אשר המהומה רבה, והטשטוש גובר, וההסתה להצטרף להיות מרכיב את ממשלת השמד עולה ומצליפה, כמובן לצד תירוצים מתירוצים שונים ומשונים אשר הצד השווה של כולם היא התחכמות, יהירות, הבנה קלושה בדעת קדשם של מורינו ומנהיגינו הקדושים, ובעיקר מעשה שטן ללכוד בחרמו את התמימים ורפי הדעת אשר אינם שמים ליבם או אינם קולטים את תחבולותיו המתחכמות לנצחם בתחומים שלא העלו על דעתם מתחילה, כדוגמת אותו חוקר קומוניסטי יחיר, שלא השכיל לקלוט את מפלתו בהיותו בטוח בתחמתו והשכלתו...

לעת כזאת מוטלת עלינו החובה לשנן שוב לנו ולבנינו, כי הערובה האחת והיחידה לבלי לנטות מני הדרך חלילה, היא אך ורק, הלימוד המעמיק והיסודי בתורת רבותינו הק' אשר התוו לנו את הדרך נלך בה ואת המעשה אשר נעשה.

לא שמיעה שטחית ורדודה, לא הסכמה עקרונית: "ה'סאטמאר רב' צדק!", הצדק עמו לא משום שאנו רואים בעינינו כי חזונו התגשם, הצדק עמו משום שזהו תורת אמת, וממנה אין לסוג, ואת דברי התורה והאמת רשם וגילה עלי

ספר, וממנה תוצאות חיים, ומינה לא נווע ולא ננוע, אותה תורה נלמד ובה נעסוק, ויהיו הדברים שמחים ובהירים, אשר יסללו לנו את הדרך נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, מבלי להתבלבל ולנטות ימין או שמאל.

רביה"ק זיע"א לא דרש מאתנו לנהות אחריו כסומא בארובה, הוא דרש להיות דבקים בה' ובתורתו הק' כפי שקיבלנו מהר סיני וביארו לנו החכמים הקדושים בכל דור ודור, ואת הכל כתב וביאר בהרחבה בספריו הק'.

אין צורך להתפלפלס ולהוכיח את הצדק והאמת הנהירה והפשוטה, תורה ברורה היא וללמוד אותה אנו צריכים.

|||

ימים אלו ימי חג הסוכות, אשר מצביעים על ההתבדלות מהערב רב, כפי שמובא מדברי החיד"א שהובאו כאן לפני שנתיים בגליון חג הסוכות עם תוספת דברים, ונחזור עליהם מחמת חביבותם ומחמת שייכות הדברים למצבינו כהיום ביותר:

וכה דבריו של החיד"א זצ"ל בספרו "ראש דוד" לפרשת אמור וז"ל: "באזינו שמענו משם גדול, הרב החסיד מהר"ר יהודה חאביליו זלה"ה, ראה ויתר וטעמא טעים על אשר ציונו יוצרנו לעשות זכר לענני כבוד במצות סוכה, ואילו למן ובאר שמים הנה רעותיה לא יפקדו ולא יזכרו לעשות להם שם, והיה טעמו כי הענני כבוד סוככים בכנפיהם לישראל עם קרובו, ובהם נבחר וניכר תפארת ישראל, כי הן הן בני אל חי ובחר בנו מכל העמים, כי הערב רב גם שקבלו התורה והמצוה, מחוץ לענן יחנו, ודוקא ישראל מוקפי ענן, אבל מן ובאר היו נזונים מהם גם הערב רב, אי לזאת ברבר המסויים לישראל לבדם נצטיינו לעשות זכר, מה שאין כן מן ובאר שהיו גם לערב רב".

והדבר אמור ללמדינו דבר וחצי דבר.

התוה"ק נצווינו למען ידעו דורותיכם, עלינו ללמוד יסוד זה גם לדורות הבאים.

התבדלות מהערב רב! - זה מה שחפץ הבו"ת לחרוט בליבנו ובלב צאצאינו.

יחוסינו כעם הנבחר מכל עם, מעלתנו בהיותנו עם קרובו, נבחרת וניכרת בזאת שאנו נבדלים מה'ערב רב' - "גם שקיבלו התורה והמצוה..."

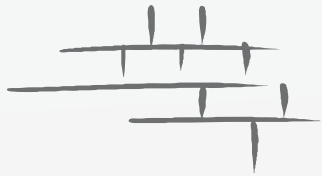
אכן משה רבינו ע"ה הוציא ממצרים את הערב רב יחד עם כלל ישראל, זאת משום שהם גילו את רצונם להצטרף לגוינו של מלך, לעם ד', ואף זכו ליטול חלק בכל הניסים שארעו לאבותינו בצאתם ממצרים, קריאת ים-סוף, מלחמת עמלק, מתן תורה, ואפילו להנות מה'מן' ומה'באר'.

אך עם זאת, לא נכללו אלו להיות בתוך הענן.

לפי שאף אם חייבים אנו לקרב רחוקים, עדיין אין זה אומר שאנו צריכים לדור עמם תחת קורת גג אחד, עדיין יש צורך נחוץ להישמר מהשפעתם, עדיין הסכנה בעינה עומדת שלא להימשך אחרי הרגליהם הנושנים.

ואף אם יהיו פניהם להשתנות, אף אם ירצו להיות חלק מכלל ישראל, לשמוע את דבר ה' וצדיקיו, אך עדיין לא די בזה בכדי להתחיל מהיום לדור עמם בכפיפה אחת.

קל וחומר לא להפוך למהגרים למשפיעים ולנושאי הדגל. אכן לקרבם, להאכילם, להשקותם, ללמדם אורחות חיים - כאשר יבקשו ללמוד, אך לא להיות מושפע מהם.

וזאת למה?

כי מסורת ישראל הוא מהיסודות האיתנים ביותר עליהם הושתת קיום האומה!

ואלו - אף אם פניהם להיטיב דרכיהם - חסרו מסורת זו, הם לא גדלו על ברכי השרשרת המסורה לנו מדור דור.

ומסורת זו נחוצה מאוד לקיום הדת.

הזמורות הזרות שצמחו בתוך כלל ישראל ינקו את חיותם מסטיות מהקו הדק של הדרך המסורה.

אם בכל הדורות רתנו משינוי קל שבקלים מהדרך הסלולה, אין לנו להיות חכמים בעינינו, "ואם האמוראים בירושלמי אמרו אם הראשונים אנשים אנו כחמורים וכו', ואנחנו השפלים והדלים למה ידמונו ומה נענה ומה נאמר" (לשון ספר מדרש קדמות להרציד"א)

עד כאן העתק מהדברים שנכתבו מלפני שנתיים ויפים הם גם לשעה זו.

|||

ואף אנו נוסף ונאמר, בזמן חז"ל נאבקו חכמי ישראל מלחמה עקובה מדם בצדוקים ובגורויהם, כאשר תקנות וגדרים מפליגים נעשו להוציא מליבם של צדוקים, ולמען לנטוע בלבבות עם ישראל אשר צדוקים הללו סוטים מהדרך הנכונה, ולבלי לטעות אחריהם.

וכפי הידוע כי אחד מהנושאים אשר הצדוקים ניסו להשפיע היה מצוות ניסוך המים שחז"ל דרשו מפסוקי התורה ואילו הם כיחשו וכיזבו בזה.

ומסופר בחז"ל (סוכה דף מה): "תנו רבנן מעשה בצדוקי אחד שנישך על גבי רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן ואותו היום נפגמה קרן המזבח והביאו בול של מלח וסתמיהו..." וברש"י שם: "נפגמה קרן המזבח - על ידי אבנים שזרקו בו" וכן מבואר שם באותה גמ' ליצנותא דע"ז מהצדוקים וכו'.

הרי לנו שהצדוקים נראו בחצונותם בדומה ליראי ה', וכפי שרואים במס' יומא "הם פורשים ובוכים על שחשדוהו" משום שבחצונותיו לא היה אפשר להכיר בהם, ונדמו לגמרי כדמותם של יראי ד' הנאמנים, א"כ עלינו איפוא מוטלת החובה והאחריות ללמד לבנינו, ולא לפם בינה לחלק בין תכלת לקלא אילן, להבדיל בין הטוב ובין הרע, בין הצדע נאמנה בדרכי אבותינו ורבותינו, לבין אלו אשר נלכדו ומעדו מני הדרך ולא לנהות אחרי אשר מקלם יגיד להם.

עלינו להסביר ולהשכיל להם לדעת, כי המדינה תולדת הציונות הטמאה היא הינה אבי אבות הטומאה אשר ממנה תוצאות כל הזוהמות והגזירות והחורבנות, ולא ייתכן לכרות ברית עם אויבי ה', מתוך תקווה שבכך נגבור על גזורי הגזירות.

לא ייתכן שניטול חלק בהעמדת אותו העגל, והצבתו על במת הריקודים והמחולות, ובד בבד נרצה להינצל מקיאה ורפשה.

הערובה האחת והיחידה היא, ההתבדלות וההתרחקות המוחלטת מאותה טומאה ויהי מה, לא נתחכם, ולא נמציא דרכים ומהלכים אשר רבותנו זעקו מרה על כגון אלו.

מי יתן וילמדו תועים בינה, ויכירו כח מלכותו ית', וידרשו לדעת את ה', ובמהרה תגלה ותראה מלכותו עלינו, ויחון פליטתינו ופליטת עמו ישראל לחן ולרחמים ולרצון, ויפרס עלינו סוכת שלומו, ויקים לנו את סוכת דוד הנופלת בב"א.

זעקת אש קודש

מאת מרן הגה"ק מסאטמאר זיע"א

שלו' וכו"ס אל כבוד אהובי ידידי הרבנים הגאונים הצדיקים שליט"א בי דינא רבה דעיה"ק ירושלים תובב"א, אתה ה' לעולם תשמרם וכצנה רצון תעמדם. אהדת"ה באה"ר כמושפט ליראי ה' ולחושבי שמו.

מכתבכם הגיעני בדבר האיסור על ההשתתפות לבחירות לכנסת, הנה הרבה יותר ממה שכתוב במכתבכם כבר כתבתי בספרי הקטן ויואל משה.

וממש אינני רואה איסור חמור יותר בכל התורה כולה, כי ההשתתפות לכנסת הוא השתתפות למינות וכפירה גמורה בהשי"ת ובתורתו הקדושה.

כאשר נתבאר באריכות בספרי הנ"ל, וגם נשבע להתמסר לחוקי המדינה אשר בתוכם כל חוקי התועבות הרעות הנ"ל רחמנא ליצלן, שאי אפשר להיות מצירי הכנסת בלי השבועה הטמאה הזאת.

מלבד שעל ידי כניסתם לתוכם גם מקבלים מהם כבוד וממון וכדומה, נותנים להם בזה חיזוק רב שירחיבו עוז בנפשם יותר להסית ולהדיח רבי רבבות מיישראל קטנים עם הגדולים למינות וכפירה ר"ל.

ואין ספק שאילו לא הי' משתתפים עמהם גם שומרי תורה ומצוות, הי' מציאות לפעול אצלם הרבה שלא ירעו ולא ישחיתו כל כך נגד רצון הכואבים והדואגים על שפלות התורה והדת ולא הי' לבם בריא להם כאולם כל כך. אבל ע"י ההשתתפות ביניהם ושוחד העצום שמקבלים מהם המעוור עיני חכמים ומסלף דברי צדיקים, יודעים כי בידם המה ואומרים הכל מי אדון לנו, וכח התורה נחלש ושטנא נצח בעוה"ר, ומי יודע עד היכן הדברים יגיעו עוד ר"ל.

וכל ההולכים אל הבחירות לשלוח צירים לכנופיות הכופרים האלה ר"ל, ידם במעל הזה.

ובעצם רובץ על הבחירות איסור נורא ואיום שאי אפשר להתירו בשום אופן

אף אילו הי' למיגדר מילתא, ומכ"ש כשהוא לגמרי להיפך שאינו אלא חיזוק ידי עוברי עבירה ומביא פירצות נוראות ר"ל.

ואין מקום להסתפק בזה שזו דעת כל הגדולים והצדיקים שבדור שלפנינו, כאשר שמעו אזני והבנתי מדבריהם הברורים לי כשמש בצהרים, והדור הזה כולו אין בכחו להכריע אף באצבע קטנה מדור שלפנינו.

השי"ת ירחם ויאיר עיניהם ולבם של ישראל לראות האמת ולא יבושו ולא יכלמו לנצח, ונזכה לראות במהרה פני משיח צדקינו אשר אמת ושלו' יהי בימיו.

א"ד הכותב ומתאנח במר לבב ובעינים צופיות לרחמי' וחסדיו המרובים ית"ש.

באעה"ח ב' לס' לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלקים הוא, התשכ"א

הק' יואל טייטלבוים

אשרי העם שככה לו

סיכום שנת
תשפ"ו
במשרדי
"וועד אסירי
ציון"

375

סה"כ עצורים שטופלו
ע"י עסקני הוועד.

בערים: ירושלים, בית שמש, בני ברק, מירון, טבריה, צפת, קוממיות,
אלון שבות, מודיעין עילית, תל אביב, זכרון יעקב, שדרות, אשדוד,
תל תאומים, רכסים, אופקים, חשמונאים, פרדס חנה ועוד.

מאה אלף
ש"ח

קנסות
שולמו

100 כתבי
אישום

נסגרו במהלך שנת תשפ"ו

170,000 ₪

ערבויות שהופקדו ע"י הוועד

חתימת
ערבויות

2,000,000
שני מיליון שקל

הוצאות שכירת עו"ד והמסתערף
\$1,000,000

נשירי העם שה' אלוקיו

סיכום שנת
תשפ"ו
במשרדי
"הצלה"
לאחים

112,128

שיחות טלפון
במשך השנה האחרונה

1,318

תיקים שנסגרו

112,128
תיקים שנפתחו

212

הדרכות
כלליות

במשרד לסכום כולל
של

1,461

בחורים

הדרכות
ב'שיבות'
בכל רחבי
הארץ

22

אשרי העם שככה לו

כנוסי יסוד
מרכזיים לארגון
"אנשי חיל"

3

500,000

מגנטיים

מספרי חירום של ארגוני הסיוע שחולקו על דלתות הבתים במגזר החרדי.

מעמדות
קבלות פנים
לאסירי עולם
התורה

39

סיכום שנת
תשפ"ו
במשרדי
"אחים אנחנו"

23

חוברות
הסברה
נגד
הגזירה

בתפוצה של
מאות אלפי
עותקים
בכ-30 ערים
וישובים

אחים אנחנו
על אחים לא מזוחרים

שהוגדרו
כימי מלחמה
והצלה
בחצי השנה
האחרונה

7

ימי גיוס

משמרות מחאה
בשערי כלא 10

246

על מעצר
בחורי
ישראל בכלא
הצבאי

הפגנות ענק
במוקדים שונים

62

נשרי העם שה' אלוקיו

6,248

פניות למוקד החירום

סיכום שנת
תשפ"ו במשרדי
"להוציא ממסגר"
שנ"י ועד אסירי ציון

2,020
שיחות למזכירות

25
בחורי ישיבות
צפויים
לשהות
בכלא
הצבאי
במהלך
חג
הסוכות

070
טיפול ב-
עצורים בכלא הצבאי

ברוך המקדש שמו ברבים

מעמד מיוחד בכתי מרנן גדולי וצדיקי הדור שליט"א עבוד "קופת מקדשי השם" והנדיבים בעם

קדשם לכבוד העסקנים החשובים ובפרט לנדיבי העם אשר הבינם מדעם לסייע לעניין החשוב הזה אשר זה נותן חיווק עצום לכלל מערכות הקודש, ובודאי רב וגדול זכותם, ואשרי כל מי ששותף לדבר גדול זה.

אשר מקבלים תשורה מיוחדת ומתנות ייחודיות לקראת ימי החג בכדי לתת להם את הכח והחיווק להמשיך בעבודת הקודש.

לאור כך באו ועלו ראשי הקופה אל בתיהם של גדולי ישראל אשר האצילו מברכת

"קופת מקדשי השם" נוסדה בשנים האחרונות בכדי לתת כח וחיווק לעסקני היהדות החרדית בכלל מערכות הקודש אשר פועלים במסירות נפלאה כל ימות השנה להעמיד הדת על תילה, והמטרה היא לתת להם גב וחיווק, לעסקנים ובני ביתם,

לקראת ימי חג הסוכות התקיים מעמד מיוחד על ידי קופת "מקדשי השם" בביתם של גדולי וצדיקי הדור ה"ה פאר הדור הגה"צ רבי יעקב מאיר שטר שליט"א ומרן ראש הישיבה חכם משה צדקה שליט"א.

קופת 'מקדשי השם' בתמיכה במאות עסקני היהדות הנאמנה מכלל חוגי היראים בסכום של למעלה מחצי מיליון ש"ח

חגי הפסחים ולקראת חגי הסוכות בערכות יקרות ערך לצד מלגות מכובדות.

כמידי חג בחג התקיים בימים האחרונים לקראת חג הסוכות חלוקה מיוחדת למאות העסקנים ובני ביתם בסכום כולל של למעלה מחצי מיליון ש"ח!

כולם לטובה ולקחה לעצמה את הזכות לעמוד לימנם של כלל עסקני היהדות מכל העדות וחוגי היראים ומכל רחבי הארץ, מן ועד באר שבע, כאלו הנאמנים לה' ולתורתו, העומדים בפרץ במשך כל ימות השנה להעמיד הדת על תילה בדרך התורה, אלו נתמכים מזמן לזמן לקראת

במקום עמדו מוכנים ערכות יוקרתיות שכללו מתנות יקרות ערך לבית - סט צלחות שבת, מרהיב ויוקרתי, ובנוסף חבילת מתנות מיוחדות לילדים לצד מעטפה עם סכום נכבד של מזומנים לקניות לחג בהרחבת הדעת.

קופת 'מקדשי השם' פועלת כבר כמה שנים

מאות משפחות מכל העדות וחוגי היראים הפזורים ברחבי ארץ הקודש שראשי האב נמנים בין שומרי הגחלת - עסקני היהדות הנאמנה העומדים בפרץ במשך השנה להעמיד הדת על תילה הוזמנו לקראת חג הסוכות זמן שמחתינו לחלוקת "ירח האיתנים" ש"י קופת 'מקדשי השם' כאשר

הבג"צ הציוני נגד חלוקת "שקל הטהור" לקראת חג הסוכות של כ"ק אדמו"ר מסאטמאר שליט"א לאלפי אברכי הכוללים על טהרת הקודש המתנזרים מהבחירות הטמאות למדינה הציונית

ייפלו כחרס הנשבר, וקול התורה יוסיף להאיר ולהיות נר לרגלינו, מתוך הרמת קרן התורה והיהדות הנאמנה ללא שום מורא וללא שום כפיפה קומה בפני ערכאות של גויים ומינים.

גדולי הדור זצוק"ל ויבדלח"ט שליט"א, המרחיקים עצמם מכל שמץ של שיתוף פעולה עם שלטון הכפירה. יהי רצון שכל מזימותיהם של הרשעים

האיומים, העתירות והרעש התקשורתי לא יזיוו כמלוא נימא את מהלכם התקין של הדברים. החלוקה ההיסטורית של "שקל הטהור" מתקיימת ותמשיך להתקיים ביתר שאת וביתר עוז, בדיוק כפי שהורו

כדרכם של עוכרי ישראל בכל דור ודור, אשר אינם יכולים לשאת את קול התורה הבוקע מתוך בתי המדרש וכוללי האברכים הניצבים כחומת מדרגה נגד רוחות הכפירה הנושבות מן הרחוב, כך

גם השנה, ערב חג הסוכות הקדוש, נרשמה בהלה רבה במחנה הרשע. החלוקה הגדולה והמבורכת של קופת "שקל הטהור", המיועדת להקל מעט על עול הפרנסה הכבד של אלפי עמלי תורה הבלולים בטהרת הקודש, הצליחה להוציא את שונאי הדת סופית משלוותם המדומה.

היום (חמישי), בעיצומם של ההכנות לקראת ימי החג המרוממים, מיהרו אנשי "התנועה לאיכות השלטון" להגיש עתירה דחופה לבג"צ הציוני. בעתירותם החצופה דורשים העותרים להוציא צו מניעה חמור המורה על איסור גורף של חלוקת התמיכה הכלכלית לאברכים. העילה המרכזית שהם מגופפים בה בגאווה מטופשת היא תנאי היסוד של הקופה: אי-השתתפות מוחלטת ומוחלטת בבחירות הטמאות לכנסת המינים.

אולם, לתדהמתם ולחמתם של הרשעים, כמובן שלכל יראי ה' האמיתיים ולציבור שומרי תורה ומצוות ברור לחלוטין כי כל

Justice Noam Sohlberg
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee for the 26th Knesset
177/26 כ
قاضى نوح سولبرج
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات
المركزية للكنيست 26
השופט נועם סולברג
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26
חצותרת:
התנועה למען איכות השלטון בישראל
נגד
חמשיבות:
1. חסידות סאטמר
2. שקל הטהור ע"ר
3. חיועצת המשפטית לממשלה
עתירה לצו מניעה לפי סעיף 122(א) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), חתשי"ט-1969
בשם העותרת:
צו ארצי
סעיף 122(1) לחוק הבחירות לכנסת [נגד משולב], חתשכ"ו-1969, קובע שאדם "הנותן או חמציע שוחד על מנת להשפיע על בוחר להצביע או להימנע מחציע, בכלל או בעד רשימת מועמדים מסוימת" – עובר עבירה. לאחר שעיינתי בראיות שצורס לעתירה, מצאתי שיש בשלב זה ראיות לכאורה לכך שמוצע כסף, שוחד, כדי להשפיע על בוחרים להצביע מחציע בכלל – כלומר חשש כבד לעבירה לפי סעיף 122(1). אם כך הוא, מדובר בהפרה של חוק, חמשיבות שיוורדת לשורש דיני הבחירות.
בחתאם לכך, ניתן בזאת צו ארצי האוסר על חמשיבות 2 להציע – בכל דרך שהיא – כסף או שווח כסף כדי להשפיע על בוחר להימנע מלחציע בבחירות; והאוסר על חמשיבות 2 להציע – בכל דרך שהיא – חענקה כאמור, או לחבטיח – בכל דרך שהיא – חענקה כאמור. חצו חארצי חמור בתוקפו עד חחלטת אחרת.
חעותרת תמציא לאלתר את חתירה ואת חחלטת זו למשיבה 2. חעותרת תבחר עד 27 בספטמבר 2026, שעה 12:00, לאיזו חיות משפטית חתכוונה לגבי חמשיבה 1.
חמשיבה 2 תשיב לעתירה עד 28 בספטמבר 2026, שעה 12:00.
ניתן חיום, י"ד בחדרי חתשפ"ז (25 בספטמבר 2026).
נועם סולברג, שופט
חמשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
חמרכזית לכנסת ה-26

